

Expunere de motive

Propunere legislativa pentru modificarea și completarea Legii voluntariatului nr.195/2001

Există la ora actuală câteva mii de organizații neguvernamentale active în România și, desigur, o bună parte dintre ele lucrează cu voluntari, dar nu întotdeauna cu eficiența dorită. O prima observație este aceea că, la prima vedere, legea este conformă cu prevederile normelor de bună practică care recomandă încheierea contractului între voluntar și organizație. În acest sens însă merită menționat faptul că posibilitatea de a încheia un asemenea contract există în România încă înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi. Desigur, normele de bună practică, având un caracter recomandat, nu sunt aplicate de către toate organizațiile neguvernamentale existente, după cum arată realitatea în sector; legea aduce, deci, prin acest contract obligatoriu, responsabilizarea organizațiilor și a voluntarilor cu privire la drepturile și obligațiile pe care le au.

Pe de altă parte, caracterul imperativ al legii nu permite nuanțările potrivite diverselor situații din realitate, așa cum o permit normele de bună practică. Drept exemplu este de menționat cazul unui voluntar pe un termen foarte scurt de timp, o oră-două, ce desfășoară o activitate ce nu necesită o instruire specială și pentru care timpul necesar formalităților birocratice impuse de lege ar fi egal, dacă nu cumva mai mare, decât durata activității de voluntariat propriu-zise.

Pe de altă parte, și în România, o organizație poate funcționa, în condițiile legii, fără a avea personalitate juridică (deci operează ca o structură organizată de natură informală). În această situație, organizația respectivă, în condițiile cadrului legal din România, nu poate încheia acte juridice - deci nici contracte de voluntariat - prin urmare, persoana care desfășoară o activitate de voluntariat pe lângă o asemenea organizație nu poate avea statut de voluntar (neputând încheia contractul prevăzute de lege). Privitor la art. 2, lit. b "activitatea de interes public este activitatea desfășurată, potrivit legii, în domenii cum sunt: asistența și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar" - se constată că enumerarea prezentată este limitativă, iar activitățile prezentate ca fiind de interes public ar trebui să fie considerate ca exemplificative. Pe de altă parte, luând în considerare practica în activitatea funcționarului public din România și teama acestuia de a-și asuma interpretări ale legii care ar putea să îi aducă neplăceri ulterioare, există temerea ca statutul de voluntar să fie recunoscut de reprezentanții autorității publice doar în măsura în care activitățile raportate s-ar înscrie în enumerarea din lege.

În ceea ce privește art. 7, referitor la drepturile voluntarilor :

- desfășurarea activității în concordanță cu pregătirea profesională - în vederea atribuirii unei sarcini, voluntarul trebuie să fie evaluat în primul rând din punct de vedere al abilităților și competențelor sale în domeniul în care dorește să activeze - nu doar în raport cu expertiza în domeniul în care este certificată pregătirea sa de specialitate.
- responsabilitatea organizației neguvernamentale față de voluntarul care desfășoară o activitate cu risc precum și răspunderea civilă pentru prejudiciile pe care le produce voluntarul în desfășurarea activității încredințate; în realitate, în raport cu oferta actuală a firmelor ce oferă servicii de asigurări, în prezent nu există companii care să realizeze astfel de asigurări.
- Eliberarea certificatului de voluntar - trebuie să se prevadă condițiile de acordare a acestui statut într-o manieră mai nuanțată - respectiv, în raport cu volumul și complexitatea activității desfășurate, precum și în funcție de calitatea prestației.

În legătură cu formularea legii: din art. 1 " - Prezenta lege reglementează promovarea și facilitarea participării cetățenilor români, în spiritul solidarității civice, la acțiuni de voluntariat ..."

- este de menționat faptul că în România desfășoară activități de voluntariat și cetățenii străini. Nu este clar în ce măsură și aceștia, precum și organizațiile pe lângă care activează, pot beneficia de prevederile acestei legi în pofida faptului că nu se face referire expresă la ei în lege, ci doar pornind de la premiza ca toți cetățenii străini care desfășoară o activitate pe teritoriul României, trebuie să se supună legii române. Unele concepte sunt bine reglementate, dar în ansamblul său, Legea nu încurajează în mod semnificativ voluntariatul. Iată de ce legea trebuie revizuită în raport cu realitățile practicate și recomandările teoriei privitoare la voluntariat. În scopul stimulării activităților de voluntariat, am prevăzut la art. 17 obligativitatea instituțiilor publice și a tuturor unităților care folosesc bani publici de a ține cont de activitatea de voluntariat a candidaților care se prezintă la concurs, pentru ocuparea unui post în respectiva instituție sau unitate, în situația în care, în urma concursului, unul sau mai mulți candidați au punctaje egale.

Inițiatori :

**Senator PNL de Hunedoara
Viorel Arion**

**Senator PNL de Constanta
Puiu Hasotti
Liderul Grupului Parlamentar PNL-PD**

